

ПОЛІЦІЯНТ (зацікавлено) - А co? On mowil do pani caly czas po polsku?

ВОНА: Да! Да, по-польску мувіл, целый час, даже больше, целих где-то полтора часа! І как он не устал тока, мне і самой удівітельно. Ну і прітварялся же! Ма-астер!..

ПОЛІЦІЯНТ: Ale dla czego prosze pana?..

ВІН: Bo przeciez kocham Polska, kocham narod polski, kocham jezyk polski, jezyk Sienkiewicza i Tuwima, jezyk Walensy i Tyminskiego!.. Pamieta pan wierszy Mickiewicza: Polsko! Ojczyzno moja!

ПОЛІЦІЯНТ: Pamieta, pamieta, jeszcze ze szkoly policijnej pamieta... (Зазирає до паспорта.) - А ile to czasu pan juz jest, tutaj w Polsce?

ВІН: No-o... Przekrecilem granica... moze w marciu... byla to sobota, 21-go moze... Так, juz od 3-ch miesiecow jestem w Polsce...

ВОНА: Шота не пайму я нічіво. Так он наш ілі не наш, аб'ясні мне, пан! (Смикає ПОЛІЦІЯНТА за рукав).

ПОЛІЦІЯНТ: Proszе pani, niech pani chwyleczka zaczeka. Zaraz pani doprowadze do jej grupy na dworzec. Tylko tego pana musze zidentyfikowac. To dla tego chyba musi pan isc ze mna na posterunek. (Знімає з плеча рацію, викликає постерунок.)

ВОНА (до НЬОГО) - Так ти атвєть же мнє, ти українец, да? С етіх, с западных?

ВІН: І якщо так, то що це змінить?

ВОНА: Што? Не панімаю?! Нармально мнє атвєть!

ВІН: Що то значить - нормально?

ВОНА: Да не прітваряйся, що ти не панімаєш! Шо, па чілавеческі сказать не можєш?

ПОЛІЦІЯНТ(в цей час нарешті сконтактувався з постерунком) - Halo! Halo! Franiek! To ja jestem. Jestem tutaj na Placu Litewskiem. Potrzebny mi jest radiowoz zeby doprowadzic jedna ruska turystka na dworzec do jej grupy. I jeszcze ja teraz przyprowadze tez jednego (зиркає на НЬОГО) - obywatela radzieckiego. Siedzi juz w Polsce ponad 3-ch miesiecy. To mi sie wydaje podejrzanе. Co? Bede radiowoz? Dobrze. Dziеky.

ВОНА (до НЬОГО) - Ну ти шо, ти шо - чурбан бесчувственный?.. Ти шо - не панімаєш? После всіво, шо между нас праізашло - ти шо, не відіш - і ми всьо равно на разных языках разгаваріваем! Па-чіму?

ВІН тільки знизує плечима. Чути звук автомобільного двигуна. Дєсь збоку ліворуч виїздить синій поліційний мікроавтобус-фургончик.

ПОЛІЦІЯНТ: Proszе pani! Niech pani wsiada. Musie pani pomoc. (Бєре її сумки і запихає їх до фургончика. Коли ВІН робить рух, аби допомогти, ПОЛІЦІЯНТ жестом ЙОГО перепиняє.) - А pan bede musial isc ze mna na posterunek. (До водія фургончика.) - Marek! Zrozumiales? Tu pani - na dworzec I szybko. Sprawdzisz tam u kierownika grupy co to ona tu robie w posu...

ВОНА (вже підходячи до фургончика, грайливим тоном до водія.) - Ну чьо, пан, с музичкой мєня павєзьош? Музичку найді какую-нібудь там!

Чути звук шкали пошуку на транзисторі, і раптом з ефіру лине музика "Полонезу" Огінського.

ВОНА: Вот ета да! Музичка... Самая польская, што ні на єсть!..

ВІН (її услід) - Стій! Чекай!.. (ВОНА зупиняється.) - Ти хоч знаєш... як ця музика... називається?

ВОНА: Чьо? Музика? Ну, паланєз же... Агінскава...

ВІН: Ні! "Туга за батьківщиною". "Тоска па родіне", дурєпо!..

ПОЛІЦІЯНТ (до НЬОГО) - No to chodzmy! Proszе pana!..

ВОНА (вже всідаючи до авта) - І шо он етім хатєл сказать?

ВІН у супроводі ПОЛІЦІЯНТА йде праворуч, до постерунку. Поліційний автомобільчик, розвернувшись півколом, вєзе її у бік вокзалу. І лише якусь коротку хвилину в повітрі ще висить мелодія "Полонезу". Туга за батьківщиною. Тоска па родіне.

ЗАВІСА

Ірпінь, вересень 1992 року

мистецька
хроніка

"Давай пограємось"

Напередодні нового року багато театрів запропонували глядачам прем'єрні вистави. Не став винятком і Український музично-драматичний театр-студія класичної п'єси (художній керівник О.Балабан), цього разу, щоправда, відмовившись від заявленої у назві класичності (від класики у прем'єрі хіба що темпераментно виконаний - на радість молодій публіці - рок-н-рол, який став апофеозом вистави). Театр здивував ще одним: розважально-комедійне дійство - це потрійний дебют. Комедія "Давай пограємось" стала першим сценічним втіленням молодого драматурга С.Щученка, дебютами режисера А. Артименєва й актора М.Жоніна. Відкриття нових обдаровань відбулося у творчій співпраці, яка, безперечно, приносила їм задоволення, і цей стан передається глядачам. У виставі зайняті актори А.Макарчук, С.Матвієць, О.Новикова.

Кореспондент "Кіно-Театру".

